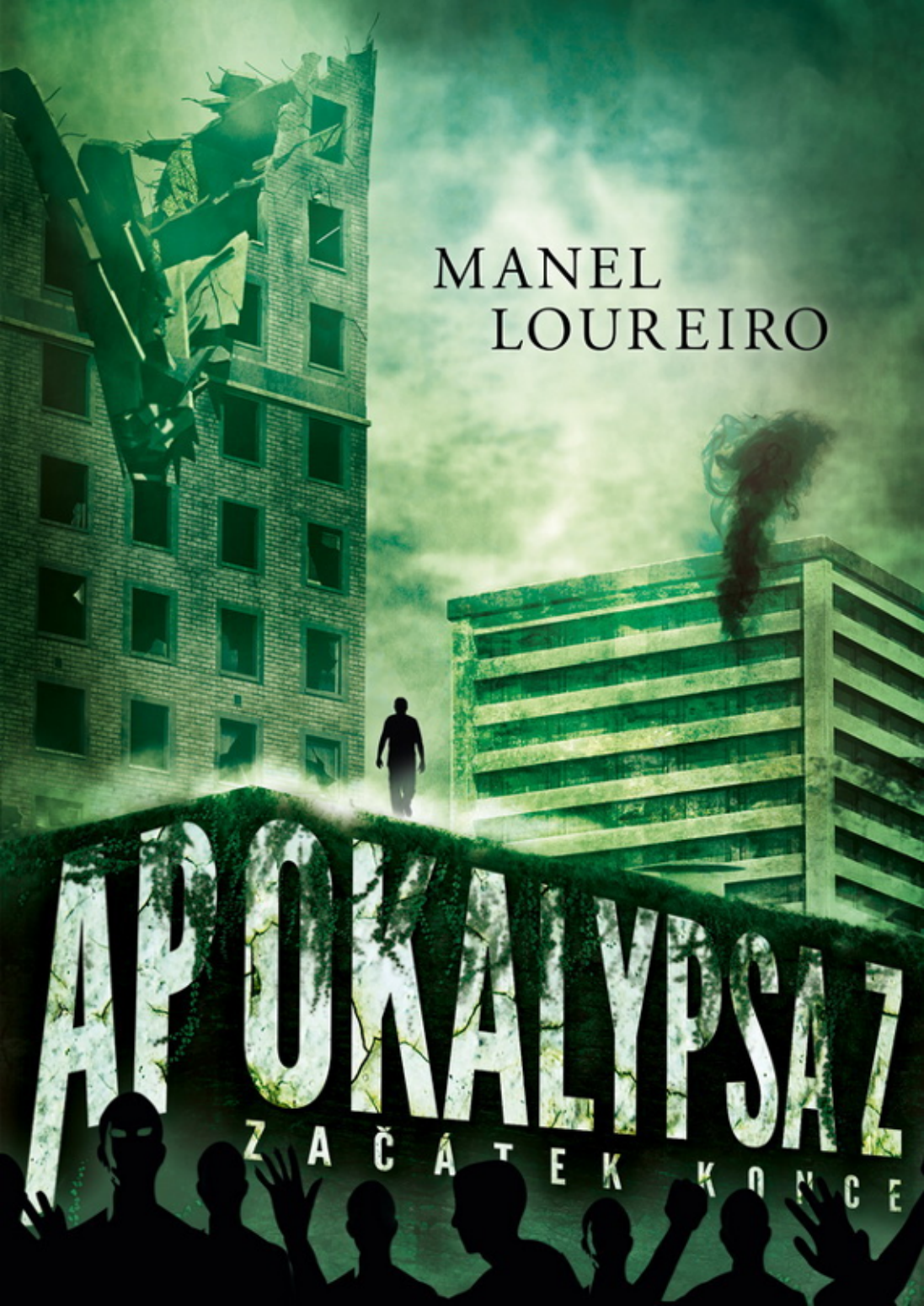

MANEL
LOUREIRO

APOKALYPSA

Z A Č Á T E K K O N C E

MANEL LOUREIRO

APOKALYPSA Z

Z A Č Á T E K K O N C E

MANEL LOUREIRO

APOKALYPSA Z

Z A Č Á T E K K O N C E

ARGO

Přeložil Ondřej Nekola

© Argo, 2016

APOCALIPSIS Z: EL PRINCIPIO DEL FIN

Copyright © 2007 by Manel Loureiro Doval

Translation © Ondřej Nekola, 2016

Cover Art © Nele Schütz Design, 2014

ISBN 978-80-257-1776-9 (váz.)

ISBN 978-80-257-1827-8 (e-kniha)

Lucii, mému světlu, lásce, životu.

Až nezbude žádné místo v pekle, mrtví budou chodit
po zemi.

Úsvit mrtvých, 1978

BLOG

Dnes bude bláznivý den. Když jsem ráno vstal, vydatně pršelo. Déšť padal, ještě když jsem si vařil kávu. Za zvuku zpráv z rádia jsem se osprchoval.

Pořád to stejné. Jestli se Španělsko rozpadne, nebo nerozpadne, jestli tohle, jestli tamto..., a dnes mám schůzku, která může rozhodnout, jestli si následujících šest měsíců budu žít jako král, nebo se budu muset hádat s několika akcionáři, kteří vůbec netuší, co je pro ně ve skutečnosti dobré. Jsou to jejich peníze, ne moje, vím to, ale jestli dojde k fúzi, budu si moct z provize dopřát mnohem klidnější půlrok. Potřebuju si odpočinout, projet se na člunu a v zálivu si dopřát trochu toho potápění...

Upíjel jsem kávu a díval se z okna na zahradu. Tenhle dům byla dobrá volba, i když mi ji stále připomíná spousta věcí. To ona ho vybrala, rozhodla, jak ho zkrášlit, to ona... fajn, teď už je to vlastně jedno. Myslel jsem, že lékařská rada „otevřít se“ ostatním mi pomůže překonat její nepřítomnost, ale čas běží a stále mi připadá, jako by tu všude byla. „Piš blog,“ řekl mi psycholog, „piš, o čem chceš, o jakémkoli tématu, ale mluv.“ Takže to právě teď dělám, ale nezdá se mi, že by to fungovalo. Alespoň ne u mě.

K čertu. Kdo ví.

Zahrada je zelená, vlhká, hustě zarostlá, zanedbaná. V Galicii už prší tři týdny v kuse, vlhkost je cítit všude. Za chvíli budu muset posekat trávník a očistit zdi zahrady. To ona rozhodla, že dům bude obepínat vysoká kamenná zeď, po které teď stékají potůčky vody. „Potřebujeme soukromí,“ říkala... Teď když tu není, mi přijde, že žiju v nějaké pevnosti.

Uvázal jsem si kravatu, popadl aktovku a vypnul rádio. Hlasatel rozebíral bouřlivou situaci v jedné z bývalých sovětských republik na Kavkazu, jejíž název končí na „án“. Nějaká skupina povstalců přepadla vojenské základny, v kterých se přechodně ubytovaly ruské jednotky, nebo něco na ten způsob.

Příliš krve na můj vkus. Okamžitě jsem vypnul rádio. Musím jít do kanceláře. Mám skluz.

3. LEDNA, 14.15

KOCOVINA Z OSLAVY

Od chvíle, kdy jsem naposledy aktualizoval svůj blog, uplynulo několik dní. Schůzka s lidmi z podniku dopadla na výbornou! Myslím, že jen s tím, co jsem si vydělal za poslední měsíc, si letos budu moct dovolit skvělé prázdniny.

Na silvestra jsem večeřel u rodičů, v Cotobade, blízko Pontevedry. Odstěhovali se tam před několika roky, hned jak odešli do důchodu. Kromě mých rodičů, jak se dá očekávat, s námi hodovali také strýc s tetou a má sestra s přítelem, kteří přijeli z Barcelony, kde pracují. Ona je právnická stejně jako já, i když každý z nás se vydal jiným směrem. V *Barně* bydlí už několik let a vypadá, že život v Katalánsku ji pohltit. Já nicméně dávám vždycky přednost Galicii...

Během večeře jsme probírali hlavní zprávu těchto dní, která je ve všech novinách: nový konflikt, který řeší Rusové na Kavkaze. Nějaká skupina islámských povstalců z... Dagestánu??... zřejmě přepadla bývalé sovětské základny, které jsou v této republice ještě v ruských rukách. Podle mé sestry museli hledat nějaký nukleární materiál.

Doufám, že se mylí. To, co by nám ještě chybělo, je další 11. březen, a navíc s nukleárními bombami...

Z těch několika málo záběrů, které uveřejnili, není moc jasné, co se stalo. Jako kdyby napadené základny byly supertajné a úřady nedovolovaly pořizovat záznamy. Zpravodajové jsou nuceni komentovat události s náhradními záběry a natáčet z hotelové terasy. Mluví se o stovkách mrtvých a Putin vyhlásil stav pohotovosti na celém ruském území. Vidět vojáky a tanky, jak obsazují ulice, působí děsivě... Určitě mají obavy, aby v zemi nedošlo k dalším atentátům a přepadením.

Jsem rád, že tam nejsem.

3. LEDNA, 19.03

Dívám se na televizi. Tele 5 přerušila vysílání, aby divákům v přímém přenosu nabídla, jak Ruská federace uzavírá všechny své hranice. Všechny

lety z a do Ruska byly zrušeny a start kosmické lodě Sojuz do vesmíru byl odložen na *sine die*. Podle CNN+ došlo k uzavření hranic buď proto, že se jim situace v Dagestánu vymkla z rukou, nebo že Putin chce posílit svoji moc. Nějaký chytrý komentátor tvrdí, že není důvod se plašit a že všechno je jen politický trik... Nevím, co si o tom mám myslet.

Proud znovu naskočil začátkem odpoledne. S distributorem elektřiny a jeho zatracenými závadami mi už dochází trpělivost. Zdá se mi, jako by to snad ani nebyla pravda, že žiju jen dva kilometry od Pontevedry, města s osmdesáti tisíci obyvateli! Prý „porucha v dodávce na přenosové trase“. Opravy odhadují na šest měsíců. Ze mě si už nikdo srandu dělat nebude. Hned zítra si koupím fotovoltaické panely na střechu a akumulátory. Distributor mi může políbit.

4. LEDNA, 10.59 LEHCE NERVÓZNÍ

Dnes ráno jsem se znovu díval na zprávy o Rusku na CNN+. Probůh, konečně mají záběry z toho, co se děje v Dagestánu. Putinova vláda dál uzavírá zemi před světem; po hranicích přišla řada na média. Zpravodaje, kteří se vydali do Dagestánu, přemístili do Moskvy, aby „zaručili jejich bezpečnost“, alespoň tak to tvrdí.

Dnes zveřejnili amatérské video, na kterém jsou vidět speciální jednotky ruské armády, jak postupují vylištěnou ulicí ve vesnici poblíž napadené základny, tak zní titulky na pořizovaných záběrech. Vojáci, kteří jsou vidět na začátku videa v obrněném vozidle, jsou velmi mladí kluci, z jejich výrazů se dá vyčíst, že se dost bojí. Ale víc mě zaujalo, že když vyskákali z obrněného vozu, nasadili si plynové masky, jako by se báli, že se nadýchají něčeho škodlivého. Hned začali střílet jak blázni proti něčemu nebo někomu a po čtyřech se vraceli do obrněnce. Pak video končí. Nevím, co si o tom všem mám myslet...

Podle stanice Antena 3 je možné, že povstalecké síly, které přepadly základnu, pocházejí z Čečenska a chtěly se zmocnit chemických nebo nukleárních zbraní uskladněných v laboratořích. Bláznivý svět...

Dnes odpoledne jsem šel na nákup. Blíží se večer Tří králů a obchodní centrum, které mám tři kilometry od domova, praská ve švech, všichni

nakupují dárky. Když jsem platil kreditní kartou, měl jsem trochu nahnáno, nakoupil jsem totiž přehřelá jídla, několik pětilitrových vod, dvě výkonné svítidla a hodně, hodně baterek kvůli zpropadeným výpadkům proudu, a nějaké věci z elektra, hlavně kabel. Jestli si nainstaluju na střechu fotovoltaiické panely, bude lepší být připraven na případnou nehodu. Taky jsem nakoupil tunu krmení pro Lúcula, mého perského kocoura, který si mě poslední dobou moc nevšímá.

U sousedů asi mrouská kočka a Lúculo považuje za svoji povinnost se jí dvořit, takže neustále přeskakuje zeď a vydává se za dobrodružstvím... A to ta zeď měří více než tři metry! Kdepak, když je v tom ženská...

Zajel jsem do prodejny se solárními panely. Koupil jsem dva BP Solar SX-170B. Jsou trochu dražší. Celkem s instalací (ta proběhne mimochodem zítra) se cena vyšplhla na dva tisíce eur (a to nepočítám akumulátory), ale patří k nejlepším na trhu. Každý z panelů váží asi patnáct kilo, takže je mohou klidně upevnit na střechu bez rizika, že by došlo k narušení statiky. Jsou z polykrystalických silikonových buněk, což zaručuje životnost desek alespoň pětadvacet let. Se dvěma panely na střeše můžu nabít dvě řady čtyřiařicetivoltových akumulátorů, a to dokonce i na tak málo prosluněném místě, jako je Galicie, a v případě výpadku proudu mi zajistí soběstačnost na spoustu hodin, což je naprostá nezbytnost, jestli nechci, aby se mi zkazilo jídlo uložené ve dvou mrazácích ve sklepě.

Normálně nemám moc času nazbyt, takže jsem radši, když je lednička pořádně plná, takhle nemusím na nákup několik týdnů. Tyhle mrazáky jsou prostě skvělý vynález.

Cestou zpátky jsem se zastavil v trafice a koupil si dva kartóny Fortun a papírky na dobu, až nebudu vědět roupama co dělat. Zatímco jsem čekal, všiml jsem si, že naproti v loveckých potřebách nakupují dva chlápci náboje. Je lovecká sezona a čeká je dlouhý víkend, kterému předchází svátek.

Vrátil jsem se domů, vyložil nákup a trochu posekal trávník, přitom jsem poslouchal rádio. Zahrada před domem měří asi padesát metrů čtverečních; není moc velká, o trochu víc než dvorek, ale díky vysokým zdem má člověk pocit soukromí. Dům z cihel stojí v satelitním městečku, které tvoří čtyřicet naprosto stejných vilek, jsou seřazeny v řadách po deseti ve dvou souběžných ulicích. Můj dům se nachází uprostřed ulice Jedna (ještě nemá název, satelitní městečko tu nestojí ještě ani tři roky a tyhle věci

jdou pomalu), z každé strany sousedí s dalším domkem a zezadu pak se třetím, který už patří do ulice Dvě. Od zadní vily mě dělí malý zadní dvorek a zeď, která měří asi tři metry.

Sousedy téměř neznám, protože moc času doma netrávím. Vím jen, že naproti žijí velmi sympatičtí důchodci, kteří vlastní pathfindera, a vedle nějaký lékař se ženou a dvěma malými dcerami. V domě na druhé straně bydlí Alfredo, mladý, velmi sympatický kluk, který pracuje pro nějakou stavební společnost, a sem se nastěhoval se svojí přítelkyní. Já zatím žiju s kocourem Lúculem, největším darebákem a sexuálním nadržencem z celé ulice. Musím s tím kocourem něco provést...

V rádiu stále informují o Dagestánu. Situace se zřejmě vymyká kontrole. Putinova vláda dál udržuje informační embargo a mezitím posílá stále víc vojáků a lékařského personálu do postižené oblasti. Zajímalo by mě, co se tam k čertu vlastně děje.

5. LEDNA, 13.54

DEN 5. NĚCO TADY NEFUNGUJE

Dnes ráno mi přijeli nainstalovat solární panely, které jsem včera koupil. Za optimálních světelných podmínek je jejich nominální výkon 220 W. Dvě řady čtyřnadvacetivoltových akumulátorů mi pak zajistí elektrickou soběstačnost na osm hodin denně, to je více než dost, abych vydržel jakýkoli výpadek proudu.

Zavola jsem sestře, abych si s ní chvíli promluvil. Je v Barceloně a o víkendu pojede do Girony navštívit kamarádku. Prý se má dobře, po chvíli bezyvýznamného tlachání jsme zavěsili.

V televizi se dál věnují Dagestánu. Podle posledních zpráv (a těch je kvůli informačnímu embargu málo) začaly ruské úřady evakuovat obyvatelstvo. Při přepadení ruských základů čechenskými povstalci došlo asi k uvolnění nějaké uskladněné chemické látky. Na jedničce Milá říká, že může jít o plyn sarin, který byl použit při teroristickém útoku v Tokiu, zatímco Tele 5 uvádí, že se může jednat o peroxid vodíku, hořlavinu používanou pro sovětské mezikontinentální střely dlouhého doletu.

Popravdě nevěřím, že někdo ví zcela jistě, co se tam vlastně děje.

9. LEDNA, 10.23

V Rusku se děje něco hodně špatného. Víkend byl nekonečnou přehlídkou zpráv, prohlášení, dementování těchto prohlášení, informačního embarga a násilí. V jakoukoli hodinu jakákoli televizní stanice, na kterou člověk přepne, informuje o událostech v Dagestánu za posledních osmačtyřicet hodin. Ale to předbílám.

V pátek ráno nařídili uzavřít všechny ruské hranice. Tentýž den odpoledne agentura Reuters přinesla zprávu, že přepadené základny jsou ve skutečnosti laboratoře pro biologický výzkum a že náhodně uvolněná látka je druhem jakéhosi patogenního činitele. Několik hodin potom to Putinova vláda důrazně popřela a zmínila jen jakýsi jedovatý oblak z chemického hnojiva. Nicméně v sobotu ráno při snídani přišli ve zprávách s informací, že tým z CDC (Centrum pro prevenci a kontrolu nemocí) v Atlantě se na základě ruské žádosti přemístí do Dagestánu.

Teď tvrdí, že jde o výskyt západonilského viru, nakažlivé a snadno přenosné nemoci. Nejprve se vyskytoval jen v Egyptě, ale před několika lety se infikovaný komár vešel do letadla a minimálně od roku 1995 jsou registrovány ojedinělé případy v Evropě a na jihu Spojených států.

Tohle vysvětlení by znělo logicky, pokud by tu nebyl jeden malý detail, a to že v kavkazských horách uprostřed ledna mnoho komárů nepoletuje...

Navíc v neděli to vypadalo, že se všechno už definitivně vymklo kontrole. Pouze pět hodin po příletu týmu z Atlanty, poté, co se dal do práce a začal ošetřovat přiotrávené pacienty (nebo spíše nakažené), museli být dva jeho členové evakuováni zpět do Spojených států, zřejmě po nějakém incidentu s pacienty.

K podobné události došlo hodinu před půlnocí, kdy skupina pracovníků Světové zdravotnické organizace musela být neodkladně evakuována na Ramstein (Německo). Některé webové stránky píší, že mezi členy mezinárodního týmu mohou být i mrtví.

O Rusech se toho moc neví; ani o jejich lékařských týmech, pokud tam nějaké jsou, ani o civilním obyvatelstvu v dané oblasti. Na některých amatérských záběrech, které se dostaly za hranice většinou po internetu, jsou vidět karavany prchajících nebo evakuovaných lidí, někteří vypadají dost špatně, a pak především spousta, spousta sanitek. Také jsou vidět ar-

mádní jednotky a ozbrojená Ruská pohraniční stráž, jak postupují opačným směrem do takzvané Horké zóny.

A dnes ráno poslední hřebíček do rakve. Ruská vláda zavedla stanné právo. Všichni zahraniční novináři musí ještě dnes opustit zemi, ruší se svoboda shromažďování a tisku, a co je nejzajímavější, nařídili vypnout internet v celé zemi. Po síti se tak nikdo nemůže dostat (teoreticky) do Ruska ani z něj.

Dnes ráno navíc vystoupila na jedničce ministryně zdravotnictví. Sdělila, že španělská vláda může zaručit, že pokud by se do Španělska západonilský vir dostal, k nákaze nedojde, a že není důvod k panice. Na druhou stranu jsem v rádiu SER také slyšel ministra obrany, že pošle do Dagestánu skupinu zdravotníků španělské armády a rotu ženistů, aby napomohli ke zklidnění situace. Samozřejmě může všechny ubezpečit, že nejsou vystaveni žádnému nebezpečí a bla, bla, bla...

Podobné jednotky vysílá polovina Evropy, Japonsko, Spojené státy a Austrálie.

V Rusku se něco děje. Něco dost vážného.

9. LEDNA, 19.58

NOVÉ NÁPADY

Celé odpoledne jsem zkoušel solární panely. Mají překvapivý výkon, i když mnoho elektrospotřebičů naráz zapojit nemůžu, spotřeba jinak vyletí nahoru a baterie se za pár hodin vybijí. Nicméně při nízké spotřebě, například zapojím-li jen dva mrazáky a počítač, se soběstačnost vyšplhá až na téměř patnáct hodin. Pak následuje výpadek asi osmi hodin, kdy se akumulátory nesmějí používat, protože napětí je velmi nízké a změna voltáže by mohla spotřebiče poškodit. Výrobce uvádí, že ve velmi slunečných oblastech se mohou používat čtyřadvacet hodin, ale tady jsme v Galicii a navíc uprostřed zimy, takže si myslím, že si nemůžu stěžovat. Navíc předpokládám, že víc než dvouhodinový výpadek proudu nehrozí ani teď v zimě při nejhorším počasí.

Lúculo je trochu vyjevený z podivného deštníku, který mu vyrostl na domě (je mi totiž jasné, že dům považuje za SVŮJ a mě za svého společníka), přesto jsem stále přesvědčený, že jde o chytrou investici.